- 1)Այս անգամ ամեն ինչ այլ եղավ, եկա տուն ու լավ մրսել Էի, բավականին ծանր հիվանդացա։
- 2)Արդեն երեկ վերջնական հասկացա, որ տնայինն ի վիճակի չեմ անելու, բայց Մարիետան ուղարկեց իր աշխատանքը ուղղակի նայելու համար, թե ի՞նչ է պատրաստել էսօրվա համար ու երբ տեսա հասկացա, որ պիտի մի բան անեմ։
- 3)ժամանակ Քիչ ունեի, մինչև 4-ը, դրա համար այլ տարբերակ չեմ մտածել, googl-ից արագ js code-ը copy-եմ արել, terminal-ում տվել համապատասխան կարգավորումները ու html file սարբել, սկզբից ուղղակի համակարգչից էի դրել նկարը ու որ գրում էի localhost, ցույց էր տալիս, որ նկար կա, բայց նկարը ցույց չէր տալիս , իսկ վերնագիրս ներսում գրելու փոխարեն գրում պատուհանի վերևում։
- 4) ինձ հենց համակարգչի միջից Էր նկար պետք դնել, ամենաշատը դրա վրա տանջվեցի ու մեկ էլ ուղեղս փայլատակեց, որ կարամ Մարիետայի գրածը նայեմ, մենակ էն մասը նայեցի, որ նկարը վերբեռնել է ու հղումն է դրել, արագ մի կայք գտա(Wetransfer) ու ես էլ նույնը արեցի։

Երբ դուբ կարդաբ այս տեքսաը ես այդտեղ չեմ լինի, լավ սցենար եմ չէ՝ մտածել Սիրաս ճնվում է այնպես, կարծես կտակ գրելիս լինեմ, բայց որ պատկերացնում եմ կտակի պես էս բացելու եք ու կարդաբ ծիծաղիչ մեռնում եմ։ Երևում է՝ որ կինոների տակ եմ մնացել ու 39 էլ շերմություն ունեմ Լավ ինչւէ, խոսեմ իմ լավագույն ընկերուհուց, ում համար սա անակնկալ կլինի, ես տեսել եմ կտակի պես էս բանական վատ էի ինձ օգում, որ ոչինչ չէի կարող անել , միևնույն է այն ինձ օգնեց ուժերս հավաբել ու էս ամենը այսօր առավոտվանից սկսել Մար, քեզ շա՛տ եմ սիրում դու իմ համար քո սիրած ծաղկի պես ես, ազնիվ մի ծաղիկ, որը երթեք չկ վաճառվում է՝ The End

